

Martina ČERNÁ

„To je šílený, co všechno lidi napadne naházet do moře,“ pomyslel si John a zároveň si uvědomil, jak je jeho poznámka všední. Jenže kanystry, zrezavělé spreje, tvrdnoucí guma pneumatik jako dřevo zatvrdlé od soli a další věci až do nedohledna pokrývaly pláž jako nějaké smuteční pásmo souběžně s břehem. S povzdechnutím se sehnul, aby sebral prázdnou lahvičku od oleje na opalování a zkoušel si vybavit tváře místních vodáků a rybářů, kteří beztrestně, ale zcela vědomě, vyhodili tyhle krámy přes palubu.